

Nieuwsbrief vanuit Driewegen over het Cornel Ngaleku Children Centre (CNCC)
Nr. 37 (12-03-2021)

Dit keer een nieuwsbrief vanuit Driewegen.

De laatste zestien jaar verbleven we altijd in deze periode in Tanzania en schreven we op de laatste dag aldaar een nieuwsbrief met onze wederwaardigheden in het CNCC en tijdens onze bezoeken aan de scholen.

Dit jaar missen we dat omdat we door de Corona pandemie niet naar Tanzania kunnen. We wachten op een vaccinatie en bekijken dan of we alsnog later in het jaar een bezoek kunnen brengen aan het land, de mensen en het centrum dat ons zo na aan het hart ligt.

Belangrijk voor ons eventuele verblijf is ook hoe Tanzania omgaat met de Corona pandemie. Tot nu lijkt de regering nog niet echt te geloven dat het een pandemie is, die om maatregelen vraagt. Zo hebben ze aangegeven dat ze geen vaccins behoeven. We volgen het op de voet en we horen van Michael en anderen dat ook daar mensen ziek zijn en sterven aan Corona. De president heeft aangegeven dat het helpt als je maar zeker 3 keer per dag bidt. Van een lock-down is geen sprake, maar de meeste mensen dragen wel mondkapjes. In het CNCC is er gelukkig tot nu toe nog niemand van de medewerkers of de kinderen ziek geworden.

In het afgelopen jaar zijn er slechts drie kindertjes bij gekomen in het centrum, alle drie in maart. Eén jongetje, Enyasi, was zwaar ondervoed (acht maanden en slechts drie kilo). Eerst was het de bedoeling dat hij naar een ziekenhuis zou gaan, maar een van de zusters heeft hem onder haar hoede genomen en hij is zo opgeknapt en zo dik geworden dat hij nu een jaar later nauwelijks kan gaan lopen. Ook twee broertjes zijn in maart opgenomen, Victor van 3 jaar en Novat van 4 maanden. Hun moeder was vermoord door een zwager van haar, een trieste familiegeschiedenis.

Enyasi, 8 maanden

Novat, 4 maanden

Victor, 3 jaar

In het afgelopen jaar zijn er ook vier kinderen weer vertrokken uit het CNCC : de tweeling Angela en Grace is naar een opvang gegaan in de buurt van waar hun vader woont. Een meisje Stella is geadopteerd en een jongetje Victor is naar een familielid gegaan.

Op dit moment wonen er 21 kinderen in het CNCC.

Twee jongetjes Godwin en Isaka gaan naar een lokale school in de buurt en blijven nog even wat langer in het centrum tot er een pleeggezin voor hen is gevonden. Hun thuissituatie is niet veilig, moeder ziek in bed, vader heel oud en niks te eten.

Elk jaar geeft de Dutch Foundation een bijdrage aan de kosten voor het centrum, maar de verantwoordelijkheid voor alle kosten ligt bij de Tanzaniaanse stichting van Michael Shirima, die het overgrote deel betaalt.

De Dutch Foundation betaalt voornamelijk de kosten voor het onderwijs van de kinderen die het CNCC verlaten. De meeste kinderen die teruggaan naar hun familieleden gaan over het algemeen naar een lokale school in de buurt. Maar er zijn soms redenen om kinderen naar een kostschool te sturen omdat hun thuissituatie niet goed is om daar permanent te verblijven, behalve tijdens een korte vakantie.

Zo gingen er in het jaar 2020 zeventien kinderen naar een “primary boarding school” en achttien kinderen naar een “secondary boarding school”.

Allen betaald door de sponsors van de Dutch Foundation via de accountant van het CNCC. Dit betekende dat het geld hiervoor op de rekening van het CNCC werd gestort en het verder werd afgehandeld door de accountant en de manager van het CNCC. Dit verliep altijd goed.

Het afgelopen jaar is er met Michael Shirima veel discussie geweest over de boarding schools. Ons idee is dat hij is aangesproken door mensen van de regering op het feit dat deze scholen veel geld kosten en dat het beter zou zijn om alle kinderen naar lokale scholen te laten gaan.

Om aan te geven waarom dit zo wordt ervaren, ook door Michael Shirima, het volgende stukje over het onderwijs in Tanzania via Unicef:

Het Tanzaniaanse onderwijs zit in de lift. Al Jaren investeert de overheid gratis basis onderwijs en dat heeft voor een flinke impuls gezorgd aan schoolgaande kinderen. Daarmee is Tanzania een voorbeeld voor de regio.

Het gratis onderwijs verloopt overigens niet zonder slag of stoot. Door de aanwas van nieuwe leerlingen zijn de klassen overvol, met soms wel meer dan 50 of meer kinderen per leerkracht. De uitval van leerlingen is echter hoog in de eerste jaren.

Met name meisjes worden thuisgehouden als er extra handen nodig zijn, bijvoorbeeld voor de zorg van zieke ouderen of het verzorgen van het vee.

De Dutch Foundation heeft geprobeerd om met name de kwetsbaarste kinderen van het CNCC een steuntje in de rug te geven door hen onderwijs te geven op de particuliere boarding schools, die kwalitatief een stuk beter zijn, maar ook een stuk duurder. Daarnaast heeft de stichting, bij monde van Piet en Olga, altijd de verantwoordelijkheid van het CNCC en van de kinderen bij Michael Shirima en zijn team willen laten, omdat wij erin geloven, dat het project een Tanzaniaans georganiseerd project moet blijven.

Om een lang verhaal kort te maken: Michael Shirima heeft de privé basis scholen van de kinderen een brief geschreven met de mededeling dat de kinderen vanaf januari 2021 overgaan naar lokale scholen in de buurt van hun familieleden. De kinderen die op de privé secondary scholen zitten, maken deze af t/m form 4.

Wij hebben na overleg met de CNCC staf voor een aantal kinderen besloten dat zij toch op één privé basis school blijven. Het gaat dan om acht kinderen, die HIV hebben of een te kwetsbare thuissituatie. Deze school wordt dan nu direct betaald zonder tussenkomst van het CNCC.

Ook de kinderen die naar een lokale school gaan krijgen zo nodig financiële ondersteuning voor wat betreft uniforms, boeken, schoenen via de Dutch Foundation. Dit wordt geregeld door de coördinator Jacqueline en de hoofdzuster Maria. Beiden zeer betrokken dames, die de zorg voor de kinderen die het CNCC verlaten heel goed oppakken. Van het maatschappelijk werk van de regering valt weinig te verwachten.

Een nieuw project waaraan gewerkt wordt is een bakkerij naast de Maktau Mountain Lodge naast het CNCC. Er is onderzoek gedaan naar de behoefte aan brood in de regio. Dit brood wordt tot nu toe in de regio geleverd vanuit Moshi. Het gebouw van de bakkerij is voor een groot deel al afgebouwd. De kosten hiervoor worden gedeeld door Michael Shirima en de Dutch Foundation.

De bakkerij-machines worden gesponsord door Bakker Boer uit Kloetinge, die al vele sponsor activiteiten heeft georganiseerd.

Door de Corona pandemie ligt alles stil, maar de bedoeling is dat de machines besteld gaan worden via Kenya, te beginnen met een oven en een deeg-kneed machine.

De verwachting is dat er voldoende afname is in de regio wat winst kan gaan betekenen voor het centrum.

Ook zou het een leerproject kunnen worden voor jongelui uit de omgeving. Er is grote behoefte aan meer mogelijkheden voor jonge mensen uit de regio om beroepsmatig bezig te kunnen zijn.

Naast de zusters van de Ursuliner Orde, die voor de kinderen zorgen, zijn alle werkers in het centrum afkomstig uit de buurt .

De meesten werken er al vanaf het begin en zijn heel trouw en betrouwbaar, zelfs nu hun salaris door de corona tijdelijk gehalveerd is.

Manager van Maktau en coördinator van het CNCC is nu sinds twee jaar Jacqueline Mbagi, een jonge, goed opgeleide Tanzaniaanse. Zij werkt samen met Monica, de accountant, maar deze is tijdelijk terug gekeerd naar familie die haar hulp nodig hebben. Gelukkig kan zijn vanuit daar ook zo nodig betrokken blijven bij het CNCC. En Sr. Maria is het hoofd van de zusters en neemt veelal de contacten met familieleden waar.

Wij hebben bijna elke week een gesprek met hen via whatsapp en met Michael via face time. Mooi dat dat kan in deze tijd.

We krijgen ook veel nieuws via andere mensen in Tanzania die we in de loop van de tijd hebben leren kennen. Iedereen heeft het moeilijk en steun via de overheid is er niet.

Deze wereldwijde pandemie laat ook zien hoe verschillend de gevolgen zijn voor de rijke en de arme landen in de wereld.

Laten we hoop houden op betere tijden en we wensen een ieder gezondheid en inventiviteit voor de toekomst toe.

Veel dank voor jullie steun en we houden jullie op de hoogte van het CNCC.

Met een groet vanuit Zeeland,

Piet en Olga

